

skal fremstilles som bestaaende af Folk, der ikke har Hjerte for Smaamanden. Ordet: Overklasse er i det hele i denne Sammenhæng saa lidet betegnende i dette lille Samfund, hvor Formue- og Indtægtsforholdene er saa overordentlig beskedne, og navnlig var det fortryllende forleden Dag, da det var det ærede Medlem for Københavns 7de Valgkreds (Fraenkel) og mig, der uden videre blev udnævnt til Repræsentanter for denne Overklasse, skønt det er gaaet os saaledes gennem vort Liv, at den Smule, vi har kunnet skrabe sammen, har vi maattet bruge vort Hoved og vore Hænder til ganske som enhver anden Arbejder.

Men siden det er saaledes, at vi skal fremstilles paa den Maade, at vi ønsker, at Smaabørn skal sulte — man tænker sig uvilkaarligt, at vi har en Slags parc-deerf, hvor vi glæder os over at se paa Smaabørns Lidelser —, vil jeg ogsaa nu til Brug for Socialdemokratiet for at fuldende Billedet af os med afskyelig Tydelighed her udtale, at saa stor er vor Forvorpenhed, at medens vi altsaa ikke interesserer os særdeles meget for smaa sultne Menneskebørn, interesserer vi os i al vor uhyre Menneskeforagt særdeles meget for Dyr. Kan Dyrene blive beskyttet, kan det være os nogenlunde ligegyldigt, hvorledes det gaar Menneskene. Dette Paradennummer udleverer jeg Socialdemokratiet til Brug ved fremtidig Valgkampagne. Det ærede Medlem for Københavns 12te Valgkreds (Wimblad) sagde, at de Herrer samlede paa agitatoriske Blomster, og jeg haaber hermed at have givet dem ønskeligt Stof til næste Valgkampagne.

Men her i Salen burde vi i hvert Fald, forekommer det mig, forskaanes for saadant noget som, at den ærede Ordfører for Forslagsstillerne f. Eks. anfører „Social-Demokraten“ som historisk Kilde. Da han skulde begrunde sit Lovforslags Nødvendighed, kom han med et bestemt Tilfælde om Indebrænding og nævnede, at „Social-Demokraten“ under Overskriften „Frygtelig Dyrplageri“ har givet en rystende Skildring. Ja, det vil jeg gerne tro, det plejer at være overordentlig rystende Skildringer, dette Blad giver, og da det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Borgbjerg) er Bladets Redaktør, og han er en overordentlig sandhedskærlig Mand, tvivler jeg ikke om, at ogsaa „Social-Demokraten“, som saadan ligefrem er en Elsker af Sandheden. Men det er nu vist af og til en ulykkelig Kærlighed, den bliver ikke altid rigtigt besvaret af Sandhedens Gudinde, hun vender undertiden Ryggen til, saa at denne

Kærlighed til Sandheden faar et noget bagvendt Udtryk. Lad det derfor gaa over for en Vælgerbefolkning paa et offentligt Vælgermøde at fremstille „Social-Demokraten“ som et Evangelium, men lad os dog her i Folketingssalen være fri for at faa den anført som historisk Kilde. Thi det gaar med „Social-Demokraten“ som med et andet københavnsk Blad — jeg ikke behøver at nævne, alle ved, hvilket det er, naar jeg hentyder til det —, at naar man siger: Har De hørt det rædselsfulde, der er sket, saadan og saadan? og man paa Spørgsmaalet: Gud, hvor har det staaet? siger: Det har staaet i „Social-Demokraten“, siger vedkommende: Naa, det har staaet i „Social-Demokraten“!

Jeg vender mig derefter til disse socialdemokratiske Lovforslags tekniske Udførelse. Det foreliggende Lovforslag adskiller sig ogsaa her paa en overordentlig glædelig Maade fra Rækken af de øvrige socialdemokratiske Lovforslag, thi de minder mest om disse gamle berømte historiske Figurer, som man ikke kunde se hvad forestillede, og som derfor havde en Strimmel ud af Munden, hvorpaa der stod: Jeg forestiller dit og dat, jeg forestiller den og den Person. De socialdemokratiske Forslag synes alle at være gjorte over den bekendte Læst, som i sin Tid en Original, der hed Anders Nøthen, skal have været Fader til, idet han en Gang foreslog en Lov, saalydende: „§ 1. Fattigdommen afskaffes i Danmark. § 2. Denne Lov gælder ikke for Færøerne“. I Modsætning hertil er, som sagt, det foreliggende Lovforslag vel gennemarbejdet. For det første tager det Sigte paa bestemte Misbrug, som der er Haab om kan afskaffes eller dog væsentlig indskrænkes og bekæmpes ved Lovgivningens Hjælp, og for det andet rører det Paragraf for Paragraf, at man med Omhu har syslet med Opgaven for at faa den løst i legislativ Form. Den programmatisk Maade, hvorpaa Socialdemokratiets Rigsdagsmænd arbejder, giver sig ganske vist endnu et Udslag i § 1, der lyder i al sin Fortræffelighed saaledes: „Den, som ved Vanrøgt, Overanstrengelse eller Lemlæstelse gør sig skyldig i Mishandling af Dyr, eller som medvirker hertil, drages til Ansvar efter denne Lov“.

Rettelse.